

Det er gået med efterlønnen på akkurat samme måde som med orlovsordningen, som blev indført for at skabe rotation på arbejdsmarkedet, og som nu som udgangspunkt diskuteres ud fra det synspunkt, at den er et almindeligt velfærdsgode og en ret for alle.

I Dansk Folkeparti ønsker vi, at efterlønnen bliver afskaffet, og vi kan tilslutte os den model for efterlønnens afskaffelse, som hr. Bendt Bendtsen redegjorde for tidligere i dag. Vi synes, at en sådan model – eventuelt en model, som kan se lidt anderledes ud – som udgangspunkt vil sikre, at de, der er på efterløn, naturligvis kan fortsætte på efterløn, og sikre, at de, som har indrettet sig efter ordningen og dermed har fået en forventning om at kunne komme på efterløn i de kommende år, også får den forventning opfyldt.

Men det, der er udgangspunktet for os og væsentligt for Dansk Folkeparti, er, at efterløn som ordning herefter udfases. Samfundet har ganske enkelt ikke råd til at betale et stigende antal mennesker, som er meget kvalificerede til at udføre et stykke arbejde i samfundet og dermed bidrage til at skabe en forøget velfærdskage, for at gå hjemme.

Så er der den generelle diskussion om seniorpolitikken:

Efter disse kommentarer om primært efterlønsordningen og den kultur, vi har indrettet os med, vil jeg sige, at vi meget gerne er med til at diskutere seniorpolitik, for i den forbindelse er der mange instrumenter, man kan dreje på, og det har også været fremme i debatten i dag. Der er jo ikke kun spørgsmålet om efterløn og del-efteløn; der er også mange andre instrumenter, som man kan røre ved, og vi taler jo også om virksomhedernes planlægning generelt.

Selv om vi i forhold til SF måske har det modsatte udgangspunkt vedrørende mange af de ting, vi har diskuteret, finder vi derfor også, at det er godt, at SF har rettet blikket og skytset mod seniorpolitikken. Men vi mener også, at man nu må give den debat, der skal finde sted, tid, og at vi derfor ikke i dag skal vedtage initiativer, som kommer de trepartsforhandlinger, som har været nævnt flere gange, i forkøbet, og derfor skal jeg sige, at Dansk Folkeparti ikke kan stemme for det forslag om motiveret dagsorden, som hr. Aage Frandsen har fremsat på SF's vegne.

Man kunne diskutere enkelte dele af det, men jeg vil understrege, at når SF lægger op til, at man skal forsøge at indføre ordninger, som i

endnu højere grad sænker den pensionsalder, som i folks bevidsthed bliver den gældende i Danmark, til under de 60 år, synes vi naturligvis ikke, det er et rigtigt skridt at tage. Og der er elementer i SF's dagsorden, som går i den retning, og det er selvfølgelig et af hovedargumenterne for, at vi ikke kan støtte SF's dagsordensforslag.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Regeringen tror faktisk på det projekt, som er sat i gang med denne debat i dag, nemlig at vi skal have et mere menneskeligt arbejdsmarked, at vi skal have et arbejdsmarked, der ikke kasserer de ældre, at vi skal have et arbejdsmarked, der værdsætter de ældre.

Og vi tror så meget på projektet, at vi har en nogenlunde sikker forhåbning om, at beskæftigelsesfremgangen også kan nå de ældre, og at det selvfølgelig vil betyde, at man faktisk skulle kunne opfange den del af tilgangen til efterløns- og tilbagetrækningsordningen, som opleves som en tvungen tilgang, fordi folk enten er blevet kasseret eller er i førtidspensionssystemet eller i dagpengesystemet, og sige til dem: Vi har stadig væk brug for jer.

Og jeg kan sige til den ærede forsamling, at de sidste tal for ledigheden, som vil blive offentliggjort her i denne uge, faktisk siger, at der er grundlag for optimismen, fordi ledighedsniveauet fra august 1996 til september 1996 er faldet med omkring 14.000.

Hvis man forestillede sig det tankeeksperiment, at alle de 14.000 mennesker, der er kommet i beskæftigelse, havde været over 55 år, så var vi kommet et stykke vej, og så ville opgaven for os være noget nemmere, men det er jo ikke os, der her bestemmer, hvem der skal ansættes; det er faktisk virksomhederne, og det er virksomhedernes personaleafdelinger, der skal have et lidt bredere synsfelt, når de skal ansætte folk, og det er selvfølgelig derfor, vi skal have fat i arbejdsmarkedets parter.

Når Dansk Arbejdsgiverforening er bekymret – for den er meget bekymret, og det læste hr. Kim Behnke jo meget smukt op fra direktør Neergaards, ikke nekrolog over efterlønnen, men såkaldte leder – så kunne Dansk Arbejdsgiverforening jo tage fat i sine medlemsorganisationer og forsøge at få dem til at sætte spørgsmålstegn ved deres egen personalepolitik. Det vil vi gerne hjælpe Dansk Arbejdsgiverforening med, og dér vil vi gerne understøtte arbejdsmarkedets parter, og det er derfor, vi indkalder